

Sevgili Vasif, teknik problemler nedeniyle, daha once sana ulasamadim.

Asagida sergiyle ilgili dusuncelerim var bir kısmi sadece brain-storming, arzu ettigin gibi kullanabilirsin, sorularin olursa lutfen ara:

1- Oncelikle Platformda ki yerlestirmenin dogasini dusunelim.

Sergiyi olusturan islerin ortaya cikartacagi bir mekan soz konusu: Benim ilgimi ceken konulardan biri sergilenen is – yerlestirme – ile sergi mekaninin iliskisi. Sergilenen islerin bireysel anlami yanisira (ve buna ek olarak), conventional sunumun disina nasil cikabilirim. Alisila gelmis algilama yaklasimina farkli bir aci getirebilirmiyim. Ornek: yapmakta oldugum duvar calismalarinin cogu bir bakista algilanabilecek yapida degiller, mekanin sundugu yuzeyleri gene mekana geri vermek, duvarda buyuk bir resim yapmaktansa, (yani tutarli bir format icinde, e.g.: Arturo Herrera) mekanin yuzeylerini kullanarak izleyiciyi kavrayan bir zarf olusturmak bana daha ilginc gelmekte. Bir bakista kavrayamayacagimiz, ancak icerisinde hareket ettikce netlik kazanacak/veya kaybedecek tarzda isler (they are kind of atmospheric). Gene ayni anlayisin uzantisi olarak, desen, video, obje, ve seslerden olusan bir ortam kurmak, islerin birbiri icine girmesi, izleyiciyi hazirliksiz yakalamasi, bir takim riskler almasi bana daha cekici geliyor.
It is more like the times we are living in, chaotic, unpredictable but there always pockets of wonders, intimacies and beauties are contained inside.

2- Sergideki Isler.

Giriste tek renkli bir siluet, uzerinde iki kutuptan olusan birbirine bagli, asili olduklari yuzeyi tanımlayan, delen iki obje. Bu siluet serginin ana islerini barindiran genis mekana suzulecek. Ana mekanda iki adet video isi odanın duvarina yapılacak olan siyah-beyaz muralin icine projekte edilecek: 1- Still Life (Olu doga), 2- Delicate Balance (Hassas denge) (projection versionu).

İki video iside benzer kavramların esin verdigi isler, biri tamamen soyut: (delicate B.)

Daha transparan ve degisken, digeri ise daha berrak, neredeyse hiper-real bir nitelige sahip, almost like the world we see from a tv monitor. (assagida iki isle ilgili ufak kesitler var). Duvar resmi/cizimi ise dinamik bir forma sahip, (delicate balance'I gordu isen oradaki formal lisana sahip), a frozen moment in a decomposing reality.

Not: Oda bildigin gibi videolar icin karanlik olma durumunda, resmi aydinlatmak icin odanın gizli bir kosesine mor florasan yerlestirmek istiyorum, which eventually will make the white lines glow in the dark, and create an unusual depth in the space. Daha once denemedigim bir sey, bu fikir ve execution u yerlestirme suresince netlesecek)

Serginin ismi:

Sergide bir iki is birlikte oldugu icin gerekli oldugunu dusunuyorsan genel bir isim olarak Hic, beni rahatsiz etmiyor kullanabiliriz.

Hic, ismi Turkce olarak kullanildiginda devaminda "senin yaninda hicbirseyim" demeyelim, biraz anlami daraltiyor. Ingilizce acilimi daha genel manali oldugu icin "I am nothing next to you" diye daha once kullanmistim.

Delicate Balance is about the complexity of relations. Two elements act and react upon each other: an interplay in dialectia. Two lives, two ideas, integrated to a degree that they define and give birth to each other. The relation between them is not about combination, but rather a folding of identity and autonomy. Glow in the dark threads makes a space embracing all to be one and two, so luminous caring and a duel of elements fills you up and nourish like life forest. A series of random configurations comes alive as they multiply and separate. Their changes occur in a field of contextuality losing their individual signification unveiling a tenuous evolution of their interplay and creating infinite identities.

Still Life is a video installation on the ephemerality of man's existence. Human nature is a great mystery, human behaviour, character formation; its relationship to space. Will we ever be able to understand the true nature of human behaviour one day, and if we do...can we live with what we find out?